

§ 9.

I § 22 i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 indsættes som nyt stk. 1:

„*Stk. 1.* Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages beløb, som i det pågældende år er anvendt til skatter og afgifter på fast ejendom og næring, til tiende, fæste- og forpagtningsafgifter, af-tægtsydelse og lignende byrder. Endvidere kan fradrages erlagte, forfaldne personlige skatter til stat, kommune og kirke.

Nærværende bestemmelse træder i stedet for § 6 d i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten.“

§ 10.

Bestemmelsen i § 24 i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 affattes således:

„*Stk. 1.* Den i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 28, stk. 4, jfr. § 23, stk. 7, hjemlede adgang for vedkommende skatteråd til bevillingsmæssigt at indrømme nedsættelse i den skattepligtige indkomst skal for skatteåret 1957—58 også gælde tilfælde, hvor en skatteyder i tiden mellem den 1. april 1951 og den 1. november 1956 første gang har etableret eller overtaget en selvstændig erhvervsvirksomhed, hvoraf han stadig er indehaver. Nedsættelsen kan indrømmes, når skatteyderens økonomiske forhold efter skatterådets skøn taler derfor; herved vil det særlig være af betydning, om den pågældende i forbindelse med virksomhedens etablering eller overtagelse har måttet påtage sig en gæld, der såvel i henseende til gældens størrelse som navnlig også i henseende til afdragsvilkårene må anses for at være meget tyngende for ham.

Stk. 2. Består virksomheden i land-, skov- eller havebrugsvirksomhed, skal nedsættelsen højst kunne udgøre et beløb svarende til 20 pct. af det beløb, hvormed den dokumenterede gæld pr. 1. januar 1957 overstiger 80 pct. af den skattemæssige værdi

af fast ejendom, besætning og inventar, for så vidt skatteyderen i det indkomstår, der ligger til grund for skatteåret 1957—58, har afdraget et så stort beløb på gælden. I modsat fald kan nedsættelsen kun andrage det afdragne beløb.

Stk. 3. Det må påses, at den dokumenterede gæld alene stammer fra overtagelsen af vedkommende virksomhed. Ingen skatteyder kan få en nedsættelse af indkomsten på mere end 3 000 kr.“

§ 11.

Stk. 1. Bunden opsparing, der er pålignet personer i medfør af lov nr. 453 af 25. november 1950, jfr. lov nr. 266 af 14. juni 1951, kan tilbagebetales den til opsparingsbeløbet berettigede, såfremt der ved skatteansættelsen for skatteåret 1956—57 er indrømmet vedkommende nedslag i medfør af § 5 i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 og begæring om tilbagebetaling fremsættes inden 1. april 1957.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvor der ved skatteansættelsen for skatteåret 1957—58 er indrømmet en person nedslag i medfør af nærværende lovs § 4 og begæring om tilbagebetaling fremsættes inden 1. april 1958.

Stk. 3. De nærmere regler om tilbagebetaling af opsparingsbeløb fastsættes af finansministeren, der tillige fastsætter, hvorledes der skal forholdes med hensyn til afregningen over for statskassen af opsparingsbeløb, som forskudsvis måtte blive tilbagebetalt af kommunerne.

§ 12.

Stk. 1. Denne lov træder straks i kraft.

Stk. 2. Finansministeren bemyndiges til at lade lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 optrykke og bekendtgøre med de ændringer, som er en følge af nærværende lovs §§ 1—10.

Gustav Pedersen.

/ J. E. Foged.